

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **I. J. N.**, zastoupené JUDr. Pavlou Promnou, advokátkou se sídlem Havířov, Hlavní třída 442/65, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8.10.2013, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2013, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8.10.2013 č.j.X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15.7.2013, kterým zamítla žádost žalobkyně podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze

dne 2.7.2013, podle kterého je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 24.9.2013, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena rovněž ve výši 35% podle kapitoly V, položky 4, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že si lékař pouze přečetl její zdravotní dokumentaci aniž by mohla promluvit. Stupňují se její bolesti dolních končetin z coxarthrózy, nepolevující bolesti od levé strany krku a levé strany páteře. Chodí s vypůjčenou hůlkou a potřebuje pomoc při oblékání a mytí.

Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8.10.2013 č.j.X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, žalobkyní předloženou lékařskou zprávou MUDr. B. B., s.r.o., MUDr. P. A. ze dne 19.2.2014 a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 22.1.2014, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 16.4.2014 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla posouzena jako invalidní v prvním stupni od 11.7.2011. Dne 13.5.2013 požádala o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této její žádosti byl její zdravotní stav posouzen dne 2.7.2013 lékařem posudkové služby OSSZ v Karviné se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 35% podle kapitoly V, položky 5, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím žalované ze dne 15.7.2013 byla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky dne 14.8.2013, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. S., z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné i z dokumentace doložené žalobkyní. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně periodickou depresivní poruchu středně těžkou, kdy toho času dominují psychosomatické potíže, hystriónské rysy a subdeprese. Toto zdravotní postižení je uvedeno v kapitole V, položce 4, písm. c)

přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 35%, tj. ve středním pásmu procentního rozpětí. U žalobkyně jde o značné snížení sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Ostatní chorobné stavy (artróza obou kyčelních kloubů I. stupně, recidivující infekty močových cest, stav po akutní pyelonefritidě, osteopenie, alergie na prachy, pyly a roztoče a stav po operaci karpálního tunelu vpravo) jsou funkčně málo významné a míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nezvyšují. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně. Na tomto závěru setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 16.4.2014, ve kterém hodnotila dodatečně předloženou zprávu MUDr. B. B. ze dne 16.1.2014 a 19.2.2014.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 8.10.2013 byla nadále invalidní v prvním stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 35% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku i doplňujícího posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra.

Jelikož žalobkyně k datu 8.10.2013 byla nadále invalidní v prvním stupni, přičemž se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, kterým potvrdila rozhodnutí ze dne 15.7.2013, jímž žalobkyni zamítla žádost o zvýšení invalidní důchodu, krajskému soudu než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím

vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 22. května 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce